

Z Království na Salaš

Setkáváme se časně ráno. Je čtvrtek 18. října a čtrnáct účastníků přihlášených pod hlavičkou Místní akční skupiny nasedá do autobusu. Prezenty symbolizující regionální produkci jsou uchystány, zástupci obcí Libňatov, Havlovice, Vítězná a Pilníkov, zástupci školy z Havlovic, Úpice-Lány a Městského gymnázia a SOŠ Úpice, zástupce sboru dobrovolných hasičů z Libňatova, zástupce OS RUKA, zástupce havlovického sportování – TJ Sokola Havlovice a v neposlední řadě zástupci Místní akční skupiny Království – Jestřebí hory jsou taktéž připraveni. Všichni mají stejný cíl: setkání se členy mikroregionu Poondavie.

Ve večerních hodinách přijíždíme na zemplínsko-širavskou Salaš, kde se setkáváme s protějšky z poondavského mikroregionu. K večeři je připravena místní specialita – halušky s brynzou a slaninou. Program je domluven, v pátek 19. 10. po „raňajce“ odjíždíme do obce Trhoviště, kde se setkáváme s místním starostou, ředitelem místní základní a mateřské školy a lektorem, který vede seminář na téma „Plán hospodářsko-sociálního rozvoje obce a mikroregionu“. Školení obsahovalo teoretickou část, která byla zároveň konfrontována s praxí a zkušenostmi jednotlivců.

Odpoledne je věnované prohlídce místní mateřské a základní školy. Doprovází nás starosta obce Róbert Koba a ředitel školy Bohuš Jakubec. Procházíme školou, která byla postavena na začátku sedmdesátých let. Postupně se stáváme atrakcí pro místní žáky, kteří si nás se zájmem prohlížejí. Prohlížíme si třídy, tělocvičnu, kuchyň... Z pohledu českého pedagoga prostředí vnímáme jako podstandard, ale zároveň vidíme, jak dochází k revitalizaci celého areálu. Počítačová učebna, kuchyň a tělocvična dostávají nový kabát, ostatní je prozatím v plánu a hlavách ředitele i starosty.

Večer odjíždíme do města Michalovce, kde podpoříme dobročinnou akci při vystoupení folklórních skupin. Snad největší úspěch slaví tamní bavič Jožko Varga alias Jožko Jožka převlečený za místní Romku, který, resp. která lechtá naše bránice od začátku svého vystoupení až do konce. Do svého vystoupení vtahuje i některé členy české skupiny, na přetřes přichází i kvalita českého alkoholu...

Ráno 20. 10. vyrážíme za krásami Zemplínské šíravy, autobus nás odváží do lokality Mořského oka – původem sopečného jezera, které je známé též pod názvem „Velké Vihorlatské jazero“. Jsme v nadmořské výšce 618 m n. m., počasí nám přeje, listy stromů jsou v přívalu sluníčka zlatavé. Obcházíme jezero, které je plné pstruhů, foťáky cvakají, zemský ráj to na pohled. Odtud odjíždíme směr Vyšná Rybnice se sádkami, které byly financovány z fondů Evropské unie s cílem zvýšení produkce chovu ryb. Někteří zkoušíme, jak zdatní

rybáři jsme, nicméně chytit pstruha do podběráku shledáváme jako nad lidský úkol, praxe chybí, leč nezoufáme, loučíme se s pstruhy i jejich majiteli a odjíždíme zpět na Salaš.

Večer přichází vyvrcholení celého dne. Zástupci poondavského mikroregionu pro nás mají v plánu ples. Ne však takový, na jaký jsme většinou zvyklí od nás, nýbrž ples oblečený do toho kusu šatníku, který většina z nás obléká nejraději – tepláků. I když jsme se teplákového plesu nezúčastnili v teplácích, neboť tento kus oblečení jsme ve svých batozích nenašli, zapadli jsme mezi místní dokonale. Mnozí z nás protancovali střevice, z tomboly jsme odvezli nejednu cenu, tou neobjemnější se stal pytel kukuřice, která putovala za holoubky do Libňatova.

Přišla neděle, tedy den poslední, den odjezdu. Loučíme se s těmi, kteří se o nás starali, kteří pro nás připravili program; s těmi, bez kterých by partnerství nebylo tím, čím je. Čtrnáctičlenná skupinka nasedá opět do autobusu a odjíždí směrem opačným, tedy zpátky domů, do Čech, do Libňatova, do Havlovic, do Úpice, do Vítězné, do Pilníkova. Co by to bylo ale za výpravu, která by neokusila o ždíbec víc dobrodružství. Po několika kilometrech si autobus řekl, že bychom měli vidět ze slovenských krás ještě víc, proto vyřadil z provozu spojku a vysadil nás kdesi u Spišského Štvrtka. Většina z nás se vydává na túru, a zatímco z Čech vybavují nový autobus, my se procházíme městečkem s gotickým kostelem, ve kterém právě probíhá bohoslužba. Někteří se inspirojí nově zrekonstruovanými chodníky, ti s duchem sportovním skládají hold třem vybudovaným hřištím. Místní fotbalový tým bohužel odjel na mimoměstský zápas, zakotvujeme proto v místní restauraci, která nám slouží jako azylové místo po dobu, než si pro nás nový autobus přijede.

Domů se vracíme v pondělí ráno, o dobrém spánku se nám může sice jen zdát, ale vzpomínky zůstávají, zkušenosti a zápisky nasbírané od slovenského protějšku taky.

pro MAS Království – Jestřebí hory, o.p.s.

Petra Nývltová, účastnice zájezdu

Městské gymnázium a SOŠ Úpice

